

ההפיכה לעם

בשמות פרק א מונה סופר התנ"ך את שמות 70 בני ישראל (יעקב) הבאים מצרימה (שמות א 5-1). במצרים הם הופכים ממשפחה (משפחת יעקב) לעם, בתהליך כאוב ומואץ, בעבודת פרך ותחת מטחי שנאה יוקדת של השוטרים המצריים כאשר קם מלך שלא ידע את יוסף. "ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאוד מאוד ותמלא הארץ אותם". (שמות א 7)

כמה פרדוקסאלי צאצאי יעקב הופכים לגורם מאיים וממילא לחשוב ולרציני ושווה מאבק וכך משתנה הסטאטוס שלהם ופרעה ויועציו מגדירים לעצמם את הדבר שמולו הם עומדים "עם בני ישראל רב ועצום" (שמות א 9).

המשפחה הגולה מקבלת על עצמה את ההגדרה החדשה והופכת לעם, שמרגע היוולדו נדון למאבק אין סופי של בריחה והישרדות, שייחרתו מעתה ואילך בדנ"א שלו – חלק מהגדרתו העצמית.

שם הופך את הכללי לפרטי. לא עוד אחד מאלו שירדו מצרימה, אלא איש אחד בנימין, או גד – הוא יחיד ומיוחד.

במקום שרוצים למחוק את הפרט מוחקים את השם, נותנים לו מספר או מכנים אותו עפ"י תפקידו נהג, מוסכניק וכו.

אפשר לומר, כי דווקא עכשיו בשעת ההפיכה לעם מוכרחים לזכור, כי עם מורכב מיחידים ולא לתת להכללות להאפיל על היחידאיות. מאידך, דווקא העם מאפשר את היחידאיות ביתר שאת, כאשר אתה בתוך עמך אתה יכול להיות לגמרי אתה ולהיקרא בשמך הפרטי.

בשביל המלך שלא ידע את יוסף, אין שמות יש "עם ישראל" והוא מתרבה ומשריץ, כי הם זרים. קריאה בפרק א בשמות מגלה לנו שהמאבק בין בני ישראל למצרים הוא מאבק על צלם אנוש. בני ישראל מתעקשים על אנושיותם, על שמותיהם על מורשתם, על המאבק בדמוניזציה של הדמות (המשריצה ילדים) והמיילדות העבריות שפרה ופועה מחיות את הילדים כנגד גזרות פרעה.

המאבק על החירות מתחיל במאבק על השפה, על הזיכרון, על המשפחה, כך אם נתעקש לשמור על שמו של האדם נצליח להבטיח את חירותו.

"אביב הגיע פסח בא"

3 תושבים התייחסו לפסח שלהם.

שמעון קורנגוט מוותיקי הקבוץ. בן 91 שנים אב ל-4, סב ל-11 נכדים ו-14 נינים.

שמעון העלה זיכרונות מפסח בבית משפחת המוצא שלו בפולין:

אני בא מבית דתי. לפני פסח אמא הכשירה את כל הבית ואחיותי סייעו לה.

את הסירים הגדולים הגעלנו לפני החג והכשרנו אותם לשימוש בפסח ובמשך שבעת ימי החג השתמשנו בכלים מיוחדים לפסח.

התכונה לפני החג הייתה מרובה (נוסף לניקיונות והכנת הכלים), קנינו מצות ובגדים חדשים לילדים. אני הייתי הילד הקטן והייתי מקבל בגדים מאחי הגדולים, לקראת הפסח היו קונים גם לי בגדים חדשים.

כחודש לפני החג אמא קנתה גדי קטן, שנוכל לפטמו ולשחטו לפני החג, להכינו לסעודת החג. אני שיחקתי איתו בחצר ואפילו איחרתי לבית הספר בגללו ומאוד נקשרתי אליו..

בערב החג אבא היה הולך עם נר ומחפש את החמץ בפינות הבית ואנו, הילדים איתו.

בליל הסדר קריאת ההגדה לקחה הרבה זמן ונמשכה עד חצות ובסופה שרנו את החד גדיא וכל המשתתפים התעוררו. אני שאלתי את הקושיות כי הייתי צעיר האחים הקטנים וכמובן החביאו אפיקומן ואחרי שמצאנו אותו חילקו לנו מתנות.

באחד מלילות הסדר, אחי היותר גדול כנראה קינא בי ושאל אותי כשהגישו את הבשר אם אני יודע מה אני אוכל והוסיף – "אתה אוכל את הגדי הקטן!" פרצתי בבכי ולא אכלתי בשר באותו ערב. אבא שלי היה סוכן נוסע ובמשך ימי הפסח השתדל להיות בבית - זו הייתה החופשה שלו.

8 ימים אכלנו מצות והקפדנו על כשרות לפסח (הוספנו יום טוב של גלויות לשבעת ימי החג).

ביום האחרון של פסח אמא אפתה כרמזלך – מאפה אהוב מאוד מקמח מצה.

את ההכנות לחג ואת ציון החג עשינו בהסתר, כדי שהשכנים הפולנים לא ידעו.

זה היה חג מאוד אהוב עלי ועל כולנו.

כשהייתי קטן לא הבנתי את סיפור יציאת מצרים זה היה מאוד קדוש וגם אקטואלי – אנחנו גרנו ע"י הגבול הגרמני והיינו מאוימים ע"י הגרמנים.

מאז שבאתי לארץ ולקבוץ זה היה החג הקיבוצי האהוב עלי. היה מאוד מרגש לחוג את פסח אחרי 10 שנים של פליטות. תמיד השתתפתי בהכנות לחג – הכנת הבמה, הקישוט, ובמהלך הסדר השתתפתי בקריאה ובמקהלה.

בימים ההם, כשנאלצתי לצאת לשמירה במהלך הסדר נחמץ ליבי, אבל צייתי לצו הקיבוצי של תורנות השמירה.

היום אני עושה סדר עם משפחת אלמן לדורותיה ובאים גם ילדי מחוץ לארץ. לפני שנה היינו 28 משתתפים בסדר. אנחנו קוראים את ההגדה הקיבוצית, איליה מביא דבר תורה הנינים שואלים את הקושיות וכולנו ממחיזים את החד גדיא. כמובן שמחביאים את האפיקומן והנינים מוצאים אותו ומקבלים מתנות. גם היום אני משתדל לא לאכול חמץ בחג.

אהרון ברוידא גמלאי מהדור השני, אב ל-4 ילדים וסב ל-11 נכדים.

בעבר, סדר פסח היה החג האהוב עלי ביותר. כשחגגנו בקבוץ, אהבתי את האביב ואת ציונו המרכזי בחג וגם ליציאת מצרים היה מקום של כבוד בהגדה הקיבוצית. ההגדה הקיבוצית הייתה מאוד יפה ובסדר היה שילוב של קריאה, מוזיקה שירה והשתתפות של ילדים.

היום, מאז שהפסקתי לחגוג בקבוץ ((מסיבות משפחתיות), נחשפתי יותר להגדה המסורתית.

(אני מבין שהחג הקיבוצי פסק, כי המשפחות גדלו וחלקן נודדות וצריך לקשר בין הקצוות)

היות ואני מקפיד להבין טקסטים שאני קורא ולקרוא אותם נכון, ראיתי שההגדה המסורתית היא גם גזענית בצורה לא רגילה ואין כמעט כלום בינה ובין סיפור יציאת מצרים והאביב והטבע, שהחג נמצא בתוכם. יש בהגדה המסורתית המון שיר הלל לאלוהים ועם כל האווירה הגזענית שקיימת בארץ, קשה לי מאוד לחוג את החג הזה. בעצם היום, כשאני יושב עם משפחתי בסדר פסח, אני לא מתייחס לזה כאל סדר פסח, אלא כאל ארוחה משפחתית חגיגית.

אנחנו שרים מעט ואני משתתף פסיבי, אין לי שום רגש כלפי החג היום.

אורי ליפשיץ (5.5 שנים בהרחבה, נשוי לקרן ואב לצופי ורעות) תיאר מה זה פסח בשבילו.

אני מביאה את דבריו:

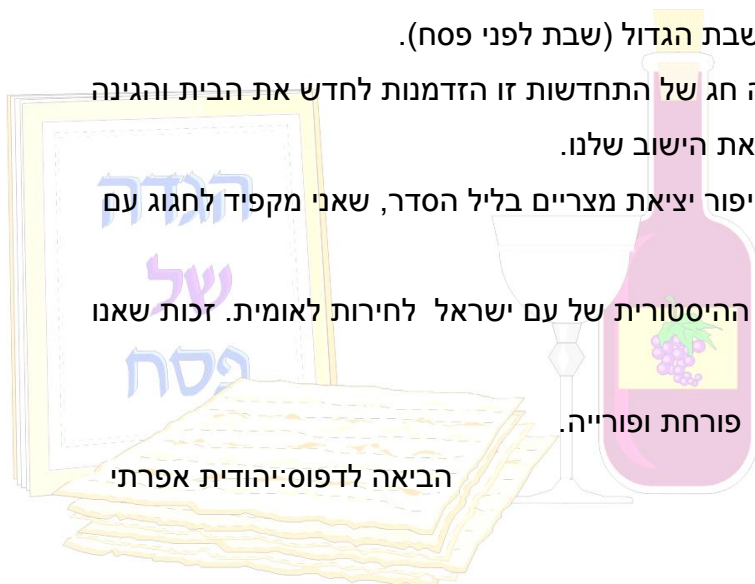
קודם כל במישור האישי אני קשור לפסח. נולדתי קצת לפני פסח, ויצא שברית המילה, בר המצווה ובאופן מעניין גם השבת חתן שלי נערכה בשבת הגדול (שבת לפני פסח).

פסח בשבילי זה חג האביב, חג של פריחה חג של התחדשות זו הזדמנות לחדש את הבית והגינה וכמובן לצאת לטייל בטבע המדהים שסובב את הישוב שלנו.

זהו חג שמחבר אותנו למורשת ישראל עי סיפור יציאת מצרים בליל הסדר, שאני מקפיד לחגוג עם המשפחה.

סיפור יציאת מצרים, מזכיר לנו את הזכות ההיסטורית של עם ישראל לחירות לאומית. זכות שאנו עומדים עליה בימים אלו יותר מתמיד.

אני מאחל לתושבי כפר מנחם שנה אביבית פורחת ופורייה.

הביאה לדפוס: יהודית אפרתי

מיזם חדש

929 הוא מיזם חברתי-ישראלי חדש לייסוד שיטה קבועה ואחידה לקריאת התנ"ך. כל יום ייוחד לפרק יומי בתנ"ך, לפי הסדר- 5 פרקים בשבוע, 20 פרקים בחודש, קריאת 929 פרקי התנ"ך במשך שלוש שנים ותשעה חודשים, עד לסיום מחזור קריאה שלם.

אני מזמינה אתכם לצאת למסע וללכת בשבילי התנ"ך, כך שकेבור תקופה תוכלו להסתכל אחורה ולראות את הדרך הארוכה שצעדתם בצעידה איטית של פרק ליום. כל אחד יתחבר בדרך שלו האישית ולצדנו הולכים רבים שילמדו לחוד וביחד.

אני מאמינה שהתנ"ך מהווה את הבסיס הערכי לחיים שלנו כעם, כאומה בארץ הזאת. אני מאמינה שכיום רוב הערכים האוניברסאליים מושתתים על התנ"ך. אם לא נקרא ונלמד, לא נדע. ואם לא ניתן ביטוי לסגנונות שונים בלימוד, הרי שהתנ"ך יהפוך לספר של קבוצה קטנה ולא לספר של עם.

אני מזמינה אתכם להיות חלק מהחברה הישראלית ולהצטרך למיזם. המיזם הוא הזדמנות ליצור קהילה לומדת, שבחלקה האחד תהיה וירטואלית ותתקיים באפליקציה ייחודית, ברשת וברשתות החברתיות ובחלקה האחר תהיה ממשית ותתבטא במפגשי פנים אל פנים, בסיורי שטח ובאירועי שיא.

אני באופן אישי לוקחת חלק בקבוצת לימוד שבועית במרכז "עקב הרצוג" מונחת ע"י דוקטור גבי ברזילי.

תודה לסגן שר החינוך אבי וורצמן על היוזמה למיזם. ותודה מיוחדת לרב בני לאו שמוביל את המיזם החשוב הזה יחד עם שותפים נוספים.

דברים שנכתבו במיזם ע"י רבקה נאמן
זוכרים את יציאת מצרים? (שמות י"ג)

בני ישראל זה עתה יצאו ממצרים, יציאה חפוזת של מאות אלפי אנשים, לפי המסופר. הם מתקדמים עם כל רכושם, בהמולה רבה ובעוצמת רגשות מעורבים של שמחה וחרדה, והנה משה מוצא לנכון לעמוד ולהשמיע באוזני העם ציווי שאמור על העתיד הרחוק: "זְכוֹר אֶת-הַיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר יֵצְאוּ מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עֶבְדִּים" (שמות יג, ג).

ולא רק לזיכרון של יוצאי מצרים עצמם הוא מכון בדבריו, אלא גם לזיכרון של הדורות הבאים: "וְהִגַּדְתָּ לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא" (שמות יג, ח).

כיצד משה, בהיותו שקוע בעיצומו של אירוע כה דרמטי וענק ממדים, מסוגל לנתק את עצמו מההתרחשויות ולהתבונן באירוע מעמדת ריחוק המתמקמת בעתיד? זה נראה כאילו משה מבין שהאירוע הוא סמל, כבר בעת התרחשותו. שזיכרון האירוע יהיה חשוב יותר מהאירוע עצמו.

הציווי הראשון, "זכור", מורה לעם היוצא ממצרים לנסות ולזכור באופן מודע את היום ואת המעמד. משימה זו אינה קשה, מפני שהאירוע הוא כה חווייתי ומשמעותי שאין ספק שהוא יישמר אצלם כחווייה אישית חזקה.

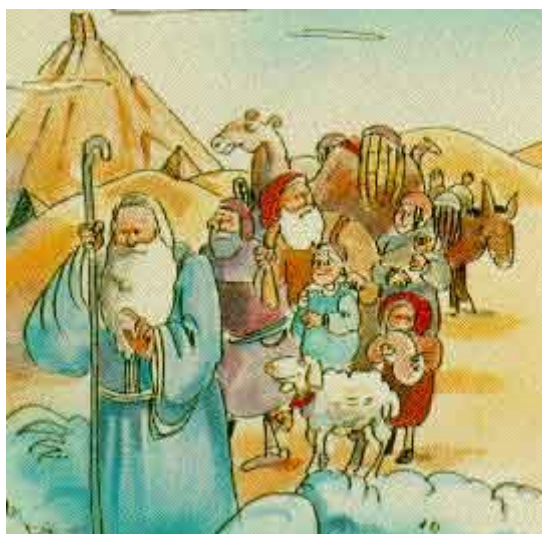
האתגר נמצא בצווי השני, "והגדת לבנך" – איך מעבירים כרוניקה של אירועים לדורות הבאים, כך שלא תישכח. האם רק "להגיד" זה מספיק? נראה שמשה וכל הפרשנים שבאו בעקבותיו, הרחיבו את המשמעות של "להגיד" בעזרת מנהגים וטקסים כדי ליצור את הממד החווייתי גם בדורות הבאים, עם דגש על הפן האישי בהזמנה של כל אדם לראות את עצמו כאילו הוא יצא ממצרים.

בהקשר זה נוהגים לדבר על שני סוגים של זיכרון – הזיכרון הסמנטי והזיכרון האפיזודי. הזיכרון הסמנטי הוא זה המשמר את ידע העולם, את העובדות היבשות. הזיכרון האפיזודי הוא זיכרון אישי של אירועים – אפיזודות – שקרו לאדם, הכולל את ההיבטים החווייתיים והחושיים של האירוע בהקשר המסוים שבו התרחשו. חג הפסח, על שלל מנהגיו המפעילים את כל החושים, ועם הדגש שלו על החוויה האישית והמשפחתית, מפעיל את הזיכרון האפיזודי ומשתמש בו כדי לחזק את העובדות הנלמדות והנשמרות בזיכרון הסמנטי.

בסופו של דבר, משה הצליח. דורות רבים של משפחות תרמו, כל אחת, מדי שנה בשנה, את הטעמים, את הריחות ואת החוויות הייחודיות לה לסיפור העובדתי ההיסטורי וסייעו לשמרו בזיכרון של כולנו מפרק יג ועד היום.

רבקה נאמן, מפתחת תכנים לילדים עם צרכים מיוחדים ובעלת תואר שני בפסיכולוגיה קלינית .

רות שגיא

מתכון לעוגת שוקולד כשרה לפסח – קלה וטעימה

מצרכים לעוגה:

1 כוס קמח מצה טחון דק

1 שקית אבקת אפיה

1 כוס שוקולית

1 כוס סוכר

1 כוס שמן צמחי (קנולה, חמניות...)

4 ביצים

½ מיכל שמנת מתוקה

מצרכים לזיגוג:

1 חפיסה של שוקולד מריר

½ מיכל שמנת מתוקה

אופן ההכנה:

מכניסים לקערה קמח מצה, אבקת אפיה, שוקולית, סוכר, שמן, ביצים וחצי מיכל שמנת מתוקה, ומעבדים בעזרת מיקסר עד לקבלת תערובת אחידה.

יוצקים לתבנית אלומיניום עגולה משומנת, ואופים כ- 40 דקות בחום 150 מעלות.

כאשר העוגה מוכנה, ממיסים על אש נמוכה תוך כדי בחישה חפיסת שוקולד עם חצי מיכל שמנת, עד לקבלת קרם חלק.

יוצקים את הזיגוג על העוגה.

בתיאבון □

אפתה והמליצה: לי סקלר

צוות בדיקה בעקבות תאונת הדרכים - המלצות

ב- 22.2.2015 התכנסו כ- 25 תושבים עם נציגי המועצה, שדיווחו על מסקנות הוועדה, שבדקה את הדרכים לשיפור בטיחות ההגעה לבית ספר "האלה".

צוות הבדיקה מסר לפרסום המלצות אלו:

המלצות צוות הבדיקה

בעקבות תאונת הדרכים הטראגית בה נהרג יפתח רפפורט ז"ל, הוקם צוות בראשות מהנדס המועצה, שכלל את נציגי הוועד המקומי של כפר מנחם, המועצה ויועץ תנועה. מטרת הצוות הייתה בחינת מסלולי הליכה והגשת הצעה להסדרת התנועה ושיפור המודעות הציבורית באזור בית ספר "האלה".

הצוות התכנס מספר פעמים, ביצע סיורים והציע מתווה, שמטרתו לצמצם את החיכוך והמגע בין התלמידים לבין כלי הרכב (במסלול הליכה ובאזור בית ספר "האלה"). בימים אלו מתגבשת תוכנית פדגוגית להטמעת השימוש בדרך באמצעות גורמי החינוך והישוב (בתי הספר, ועד ההורים ומחלקת חינוך).

במסגרת הסדרת התנועה בקרבת בית הספר, הוצע להגדיר אזור "הורד וסע", לנתב את תנועת האוטובוסים מכיוון צפון לדרום בלבד, תמרור ושילוט והתקנת פסי האטה. במקביל, המועצה מפעילה היסעים בבוקר מהרחבת כפר מנחם לבית הספר. המלצות הצוות הוצגו בפני ועד ההורים, נציגי הישוב, תושבי כפר מנחם, הנהלת ומליאת המועצה. יישום ההמלצות החל בשיתוף ותיאום עם הישוב ובימים אלו מתבצעות העבודות בהתאם להנחיות יועץ בטיחות ואישור מחלקת ההנדסה. משטרת ישראל ניהלה חקירה לבחינת המקרה המצער והחליטה להעמיד לדין את נהג האוטובוס. בפגישה הובהר, כי התוכנית היא זמנית (עד לפתרון קבע) והוצגה מפה של המתווה המוצע. צוין, כי בעת תכנון בתי הספר לא נלקחה בחשבון תנועה בהיקף הקיים. וכי לטווח ארוך יבנה מגרש חניה מתאים.

התושבים-המשתתפים ציינו, כי המתווה המוצע מאריך את המסלול הקיים בכ- 250 מטר. רוב התושבים שהשתתפו בדיון הסתייגו מהתוכנית המוצעת והתייחסו באי אמון לאופציה שהילדים ילכו בנתיב המוצע וטענו, כי הם יקצרו את המסלול. חזרה ועלתה המשאלה שהילדים יגיעו בבטחה לבית הספר וכי יש למצוא פתרון קבע של תכנון דרך חליפית ולבנות חניות וסובות על הכביש הראשי.

הועלו פתרונות חליפיים, כמו מגרש החניה שליד אתר חומה ומגדל, מנהרה, או גשר ונתיב חד סטרי. דר'. מטי הרכבי הבהירה, כי המועצה לא יכולה לאשר מגרש חניה בלתי מאושר וכי לא הכל בידי המועצה (הפיכת הנתיב לחד סטרי, המנהרה או הגשר) ויש דברים שתלויים בישוב.

שלומי שקד הציג את עמדת הקבוץ. הוא ציין, כי אין פתרון לילדי הקבוץ המגיעים ל"צפית" וכן שהקבוץ מסכים שהכביש יהיה חד סטרי בשעות 7.00-9.00, אך המשטרה דורשת חד סטריות 24 שעות. מקווה שתהיה כניסה מסודרת מהצד הדרומי של בית הבנים. שלומי ציין, כי הקבוץ ישקיע כסף

בדרך הבריכות לכיוון המעבר הבטוח (נבדקת האפשרות, כי הדרך מבית הקברות לדרך הבריכות תהיה חד סטרית).
נשמעו מעט קולות שציינו, כי יש לחנך את הילדים לזהירות בדרכים ולהקפיד בנוהלי התנועה הבטוחה בישוב ובאזור בית הספר.

דיווחה: יהודית אפרתי

ברכות ותודות

אנש ואמיר כל אינצף וכל האשפחה
הפכות חמות אהולצת התאומים יובל ונעמה.

איובל קנצ שהתטיס אצה"ל
איחולאי צפק צלחה וסוה הפיתה השלום.

אורה מינצף היקסה אהולצות אעמית צפופ ואלון
על אחוות משלוח האנות השופים.

בפברואר ירדו 106 מ"מ גשם.
במרץ ירדו 5.7 מ"מ גשם.

פורום חינוך

בשעה טובה, בתחילת מרץ, פורום חינוך החדש עבר חפיפה והתחיל לעבוד במלוא המרץ. החלטנו להמשיך במבנה של הפורום היוצא ולחלק תחומי אחריות, על מנת שכל אחד יוכל להתמקד ולסייע באחת המסגרות החינוכיות, כך גם לבקשת מנהלת החינוך החברתי – רעות ומנהלת חינוך הגיל הרך-עדה.

ענת פרן תמשיך ללוות בהצלחה את השומר הצעיר,

יעל אבירם מלווה את החינוך החברתי (גבע וחץ),

ירדן תלאור מלווה את הגיל הרך,

שרית אבן-זהב מלווה את הגיל הרך ואחריות פרויקטים רוחביים מנהלתיים,

דרור אבודרם ממשיך בתפקיד נציג הוועד עד היבחרות ועד חדש.

זו ההזדמנות לומר שאנו מחפשים חבר פורום חינוך נוסף, חמישי, שילווה את החינוך החברתי –

מועדון מוסד (גילאי ז'-י"ב) - נשמח לשליחת מועמדות לדרור אבודרם.

פורום החינוך הינו גוף ציבורי ביישוב, אשר תפקידו הכללי הוא קיום דיאלוג מתמיד עם ובין המערכות החינוכיות והקהילתיות בישוב.

חשיבותו הינה בשני מישורים:

בעצם הדין החינוכי והמקצועי המתקיים בו, המאפשר תרגום אורחות חיי הקהילה ותרבותה לכלי

עבודה פרקטיים ויישומיים במערכת החינוך היישובית.

ליווי תמיכה, בקרה והערכה לעבודת המנהלות של מערכת הגיל הרך, החינוך החברתי קהילתי

ותנועת הנוער.

האתגרים העיקריים העומדים בפנינו:

שימור מערכת החינוך ביישוב ברוח החינוך הקיבוצי.

מוכנות מערכת החינוך ביישוב לשעת חירום.

ליווי מעקב ובקרה על תוכניות עבודה, בכל אחת מהמערכות החברתיות.

גיבוש תוכניות לטווח הקצר והארוך הנותן מענה לדינמיות ביישוב והמבנה המשתנה של כל שכבת

גיל, כך שלכל ילד ביישוב תהיה מסגרת חברתית מתאימה.

התארגנות לשנת הלימודים הקרובה.

השומר הצעיר- לקיים בהצלחה ובנוכחות שיא את הפעילויות המסורתיות הרבות המתרחשות בשלב

זה של השנה, במקביל לפעילות דו שבועית איכותית ומשמעותית.

מקווים להמשיך ולהצמיח את החינוך החברתי בכפר מנחם ומאחלים לכולם חג חירות שמח !

בהזדמנות זאת נאמר תודה לפורום היוצא, על תרומתכם הרבה למערכת החינוך ביישוב, ההשקעה

והאכפתיות – מור רפפורט, אוכמה אבירם, קארין בונפילד, מירית לוי.

אנשי כפר מנחם שלום,

פורום חינוך:

הרכב פורום החינוך התחלף וזו הזדמנות טובה להודות לצוות המלווה המסיים: מור רפפורט היו"ר שנתנה לנו מענה אישי ומקצועי, הובילה את הפורום והייתה כתובת ותמיכה בכל האתגרים. אוכמה אבירם שידעה לתמוך בנו גם בשבילים וגם בישיבות. מתנה גדולה ללמוד ממנה. ותודה מיוחדת לשתי המלוות הצמודות של המערכת: מירית לוי וקארין בונפיל. הכנסתן אותי לתפקיד, חיברתן אותי לעשייה ולמהות של החינוך החברתי – קהילתי פה בכפר. ידעתן לתת עצות, מילה טובה, לאתגר ולעודד לעוד ועוד עשייה משמעותית תוך הסתכלות מתמדת על מה הקהילה רוצה וצריכה ותמיד בחיוך ובאהבה. נתתם לי את הכלים והאחריות להוביל את המערכת ואמשיך לעשות במרץ את המשימה.

יעל אבירם היא המלווה החדשה של מערכת החינוך החברתי מטעם הקהילה ופורום החינוך והיא כתובת לכם לכל עניין שקשור לחינוך החברתי: גבע, חץ ונעורים. יעל מצטרפת להנהלה הפעילה שכוללת גם את אילת זיצוב, חלי זלינגר ואותי. נשארים בפורום דרור אבודרם כנציג הוועד וענת פרן כאחראית השומר הצעיר.

אנשי הפורום מקדישים זמן רב ואנרגיות מרובות על מנת שלכל הילדים שלנו יהיה מענה חינוכי בתוך הקהילה. נדיר למצוא אנשים טובי לב ואכפתיים שמשקיעים מכל הלב כל כך הרבה. על כך תודה. בטוחה שנמשיך לעבוד בשיתוף פעולה

רעות רוקח

איכות הסביבה:

• סקר מחזור

תודה לכל מי שהקדיש מזמנו לענות על הסקר, ואף הוסיף הסברים ורעיונות. סה"כ בחרו לענות על הסקר כ-90 איש מהישוב - הרחבה וקיבוץ גם יחד. מתוך זה כבר אפשר ללמוד כי קיים עניין רב בישוב, אולם עדיין יש הרבה מקום להרחיב את עניין הציבור.

מהסקר עולה כי יש הרבה מקום לשיפור מראה פינות מחזור, תכולתן והנגישות אליהן, אך במקביל לכך נראה שיש לפתח את המודעות:

א. איך להשתמש בפינות שלא יהפכו למפגע
ב. היכן נמצאות הפינות השונות. מה אפשר לשים בכל פח ומה לא לשים...

אנו נעבד את התוצאות כבסיס לשיח עם מי שהנושא מעניין אותו, שמטרתו ליישם מהלכים לשיפור חזות הפינות והשימוש בהן, זאת כחלק ממטרה כוללת של שיפור חזות היישוב ומעורבות התושבים בכך.

• פסח – חג האביב ו...הניקיונות

כמה דברים שכל אחד יכול לעשות על מנת לשמור על חזות ישוב נעימה ליד ביתו, בהוצאת הגזם, הגרוטאות ופינות המחזור:

- פינוי גזם וגרוטאות – שימו לב שמתבצע ביום ראשון (השלמות יתקיימו בימי רביעי רק אם לא היה מספיק מקום במשאית).
לפי כך נודה לתושבים היקרים שיוציאו את הגזם והגרוטאות שלהם כמה שיותר בסמוך, רצוי שלא לפני יום שבת.
- קרטונים – שימו לב שפינוי הגרוטאות אינו כולל קרטונים. לכן על מנת שלא יהפכו למפגע אנא טרחו לפנותם לכלוב מחזור הקרטון באחת מפינות המחזור.
אנא על תשאירו אותם בחוץ, הם לא מוסיפים למראה של יישובנו היפה.
- פינות המחזור - הסבר קצרצר (בינתיים) – מה בכל פח :
- בכלובי הקרטון: אריזות קרטון קשיח
(לא אריזות דקות מבריסטול כמו של פסטה, דגני בוקר ומוצרי מזון אחרים. אלו צריכים לשים במיכל מחזור הנייר. לא קרטוני חלב ומיץ – אלו, בינתיים, לפח הרגיל)
- במיכלי מחזור הנייר: נייר מכל סוג ואריזות מקרטון דקלבריסטול כמו האמור לעיל.
- בכלובי הבקבוקים: כל בקבוק/מיכל פלסטיק עם פקק. יש לסגור את הבקבוק עם הפקק טרם השלכתו.
- בפחים למחזור זכוכית – שימו לב – רק זכוכית – וזה בסדר שהיא נשברת. מתיכים אותה ויוצרים מחדש...
את שקיות הניילון וכל מה שאתם לא יודעים היכן לשים – אנא לשים בפח רגיל ולא במחזור !

חג שמח לכולם ובוא נשמור על כפר מנחם נקי ויפה!
צוות איכות הסביבה

הנטיעות

ב- 28.2 התקיימו נטיעות במדרון המערבי של אולם הספורט מול החניה של בית הספר "האלה". ניטע בוסתן עצי פרי – שסק, מקדמיה, פרי הדר(פומלה, פומלית, קלמנטינה, מיכל ותפוזים שונים). ונשתלו כמה מאות צמחים שיכסו את המדרון ואמורים להתחרות עם העשבייה ולמנוע צורך בריסוסים. בחרנו עצים וצמחים שלא דורשים טפול מיוחד. השתילה נעשתה ביוזמת צוות הגינון, צוות ט"ו בשבט יחד עם ירון גיאר וצוות עובדיו, שהכינו את הבורות ומערכת ההשקיה הממוחשבת. בתקווה, שבעוד 10-15 שנים יוכלו להיעשות פעילויות מחוץ לבית ספר בצל עצים וליהנות מפריים. ישר כח לאביב כהנא, שלא ויתר וארגן את השתילה!

צילום: זלינגר אמנון ואורית

ברגע האחרון פורימון

משום מה השנה לא נעשו הכנות לשמחת פורים של הילדים – היה נראה שיש דממת אלחוט. התחלתי לגשש ואיתרתי זוג מקסים – לורטה ויניב יבלונקה וסיפרתי להם על חוויותיי בפורים בקבוץ וכמה שזה חשוב לילדים. הצעתי להם כל מיני דברים, שאפשר לעשות באופן פשוט, נחמד ורענן ונדלקנו אחד על השני.

במקביל, עודכנתי שיש חבורת נשים שרוצה לארגן משהו ב- 4 ימים. ואכן הצלחנו! כולם עבדו סביב השעון בשיתוף פעולה מאוד יפה. למרות שהפורימון היה דחוי (הוא התקיים בשבת 7.3) ילדי הגיל הרך, הגנים ובית הספר היסודי באו מחופשים ונהנו מכל מיני תחנות מצחיקות, עם הומור. היה מאוד רגוע ונעים ונוסף גם מופע של "להטוטן" והעיקר שהייתה אש ואיך אפשר בלי הרקדה של רבקה ברק. אני מאמינה, שאם קהילה רוצה להיות חיובית בכל מה שקשור לתרבות הקיבוצית עליה לחייך ולחייך! להתנדב ולהתנדב! ולדעת שבסוף צריך גם לחסל. העיקר שיהיה שמח לילדים!

דגנית ברק (דיגי)

מסיבת הפורים

מסיבת הפורים בישוב הייתה שמחה, עליזה וכפית וכולם נהנו. נושא המסיבה היה יום הולדת והכנת התפאורה הייתה פשוטה ואת רובה עשינו ביומיים האחרונים. ההכנות לקו בחסר, כי הציבור לא נענה להזמנות להשתתף וכאמור רק ביומיים האחרונים התגייסו תושבים. הצוות מקווה, שבעתיד יתגייסו יותר אנשים יותר מוקדם, כדי שנוכל להרים מיזמים שמחים בישוב. בראש הצוות עמד עידן קריסטל, שעשה אחלה של עבודה. תודה לכל מי שעזר בהכנות ובחיסול, מוזמנים להקדים ולהתגייס בשנים הבאות.

צילום: זלינגר אוזן אורית

קריאת מגילת אסתר חווית פורים באווירה חגיגית ומשפחתית

בהתארגנות של הרגע האחרון באווירה חגיגית ומשפחתית התכנסו תושבים מההרחבה והקיבוץ בביתם של טלי ושרון לבית משפחת עזריאל. הדלת נפתחה לרווחה עם משלוחי מנות לילדים וקבלת פנים חמה, כולם הרגישו כמו משפחה, עם המון שמחה ואהבה, השולחן היה ערוך מכל טוב, השתייה הייתה בשפע. בעל הקריאה במגילה היה מוכן, הילדים היו מצוידים ברעשנים ולכל האורחים חולקו עותקים של מגילות. קריאת המגילה באווירה חגיגית בשילוב טעמי המגילה, מלווה בשירים והמחזה של סיפור המגילה המפגש היה צבעוני וחגיגי בהשתתפות הילדים וההורים. קריאת המגילה הייתה חוויה מיוחדת בסיומה ניגנו בגיטרה ושרו שירים. התודה הזו מגיעה למשפחת עזריאל היקרה, אנחנו מודים לכם שהשנה חשבתם לארח בביתכם. לראות את השמחה וההתרגשות בקרב הילדים זו שמחת חג אמתית.

לפי המסורת היהודית;

הקורא במגילה קורא מתוך מגילת קלף. כל הנוכחים - גברים, נשים וילדים - מקשיבים לקריאתו, ארבעה מתוך פסוקי המגילה נאמרים תחילה בקול על ידי קהל השומעים, ורק אחר כך חוזר עליהם הקורא. פסוקים אלו מביעים את המהפך לטובה במצב היהודים ובמעמדו של מרדכי ואת שמחת ההצלה. לדוגמה: "וּמְרַדְּכִי יֵצֵא מִלְּפָנַי הַמֶּלֶךְ בְּלְבוּשׁ מַלְכוּת תְּכֵלֶת וְחוּר (=לבן), וְעֵטְרַת זָהָב גְּדוּלָּה... וְהָעִיר שׁוֹשֶׁן, צְהֵלָה וְשִׁמְחָה וְכֵן הַפְּסוּק שְׁבָא אַחֲרָיו: "לְיְהוּדִים הָיִיתָ אוֹרָה וְשִׁמְחָה וְשִׁשְׁן וְיִקְר" (ח 16). מאחר שפורים הוא חג שמחה והודיה, קוראים את המגילה במנגינה שמחה וחגיגית. אך יש כמה פסוקים במגילת אסתר שאותם הקורא אומר במנגינה שונה ועצובה, הנהוגה בקריאת מגילת איכה בתשעה באב. הכוונה לאותם פסוקים המזכירים אסונות וסכנות, לדוגמה: חורבן הבית הראשון שנזכר בתחילת המגילה) ב (6 או ההשמדה שנגזרה על היהודים והמתוארת בפי אסתר: "כִּי אֵיכָכָה (=איך) אוכל וְרַאֲיִתִּי בְּרַעַה אֲשֶׁר יִמְצָא אֶת עַמִּי וְאֵיכָכָה אוֹכֵל וְרַאֲיִתִּי בְּאֶבְדָן מוֹלְדֹתַי" (ח 6). מנהג אחר הנפוץ זה כאלף שנה במרבית קהילות ישראל הוא המנהג להרעיש בדרכים שונות בכל פעם שהקורא במגילה מזכיר את שמו של המן בן המדתא, צורר היהודים. מנהג זה קשור ככל הנראה למוצאו של המן, שהיה מזרע עמלק -מצאצאי אגג מלך עמלק. ובעניין היחס לעמלק קבעה התורה: "וְהָיָה בְּהַנִּיחַ ה' אֶל הַיָּד לְךָ מִכָּל אֲבוֹתֶיךָ... תִּמְחָה (=תשמיד) אֶת זֵכֶר עַמְלֵק" בסיום קריאת המגילה נוהגים לשיר את הפיוט "שושנת יעקב."

סימון עמיאל

תוצאות הבחירות בכפר מנחם

סך הכל בעלי זכות בחירה 789

סך הכל מצביעים 619 78.48%

סך הכל קולות כשרים 617 (2 קולות נפסלו)

48.62%	300	אמת	המחנה הציוני
22.69%	140	מרצ	השמאל של ישראל
16.05%	99	פה	יש עתיד
4.70%	29	כ	כולנו
3.24%	20	מחל	הליכוד
1.78%	11	טב	הבית היהודי
1.62%	10	קנ	עלה ירוק
0.65%	4	דעם	הרשימה המשותפת
0.49%	3	ל	ישראל ביתנו

יוסי גמזו

כלם מנצחים כלם...

כלם מנצחים פ'ה פתא'ם, כלם חוגגים באופוריה
(גם אלה שאבדו, מלבד מנדטים, את הר' אש),
כלם מגבירים רמקולים ופוצחים בזמרת אורטוריה
שקשר בינה למציאות
במרבית המקרים
אין לדר'ש.

וכמו במכונני הרזיה או מבחר חזיות בכל ק'טר ונפח
רבים הולכים בלי כ'ך וכ'ך אלפי קולות מנועים
אך פרט אלקטורלי זה מסוים טפח על טפח
ואף שהם כ'בר בלי
הולכים כ'אלו הם עוד עם...

כלם נעשו פ'ה פתא'ם חברתיים כ'אלה,
כלם רגישים פ'ה פתא'ם למצוקת הדיור ולי ק'ר מחיה
גם אלה שישבו בממשלה הפלא ופלא
ואצבע ל'א נקפו מול דלת-עם ומרי בכיה.

כלם מחרטטים פ'ה אותה חארטה מתחפדת
שרק טובת העם והמדינה לעיניהם
ואין מלה על מנעמי שלטון, אף ל'א כ'סדק,
כ'שר ב'מרצם משקע כ'אן בקרבות כ'סאותיהם.

כלם, בכל מטה-בחירות, שתויים ול'א מ'ין
ומתרכזים בכ'ל, בפרט בנפוחי שרירים
מלבד בקש'י-האמת שנותרו בעינם וטפול בהם אין
כמו deadlock מדיני, כמו הגדלת הפערים
הסוציו-אקונומיים בעם וכמו אותה
זקנה במסדרון בית-החולים בנהריה,
הקרע עם ארה"ב, ערמת איראן המשטה
באילי עולם חפשי, העול המרקיע
בסגירת מפעלים וזריקת מבטלים לכלבים ומצוקה בטחונית
של יושבי עוטף עזה ושל סכנת ממוש של מפגע האמונה
בחיפה ורבי גזענות ונגעי אלימות או שחיתות שלטונית
ופצול סקטורלי בעם הזקיק לאחדות ולכידות והרמוניה.

וכל אותם שבשאט-נפש רק אתמול הצהירו
של'א ישבו בג' עליציה לה חשים הם בז'
ישבו ועוד איך כי מופע הקומדיה הכי פופולרי בעיר הוא
"וגר ז'אב עם ק'בס אך ישב מאה עפוז."

ורק התמימים שקוו לשנוי מהותי בתרבות הפוליטית
אם בימין או במרכז שכ'בר איננו שמ'אל
מזה שנים ושחלמו על איזו מאסה קריטית
שתטהר את הארוות בלי חת וכלי לחמ'ל
רואים איך שוב נשארת אותה גברת באד'רת
זו הבלויה שעוד תלויה כ'שמאטע מתקמט

על פני הספחת ששוב כאן נוכחת כשמי שתמיד נעדרת
(כפי שכתוב בישיעה נ"ט) היא האמת.

כעת יתנפלו עלי כל המה-יפית'ניקים מטעם
כעל משבית-שמחה (joy killer) שבח סר טקט
צטט פ'ה את גדול משביתי השמחה שמלבד נבואות רושפות זעם
אמר "נחמו נחמו" ועודד כפי שאיש לא עודד כמותו (פקט!),
אבל כדאי מאד לזכר כי גם כשהוא הטיח
דברים שהציגוהו כאחד החצפנים
עשה כל ז' את ברויח "את אשר יאהב יוכיח"
בלי שום שמחה לאיד ובלי קרטוב משוא פנים.

הודעה

בקרב תערכנה בחירות לוועד האגודה.

חברי ועדת בחירות וקלפי הם:

הראל לב

יגאל קליין

עמליה גולדברג

שגיא קוזניץ

תודה יהודית

חג אביב שמחה!

מאחלת לכל בית ישראל
חג פסח שמח וכשר!

אני מאחלת לכולנו המשך פעילות
פורה ומוצלחת ונושאת תקווה כי חג
החירות יביא עמו שלום ובטחון,
אחווה וקירוב לבבות.